

Türk işletmeleri bilgi devrimini İngilizce bilmeden yakalayamaz

İlgili haber,

- Yayın İsmi: **Dünya**
- Yayın Tarihi: **06.02.2006**
- Sayfa: **20**
- Tiraj: **50919**
- Yayın Türü: **Ulusal Gazete**

[Görüntülemek için tıklayın](#)

“Türk işletmeleri bilgi devrimini İngilizce bilmeden yakalayamaz”

● Selçuk AKGÜL
Global MT Eğitim Uzmanı

Değişimin anahtar sözcük olduğu bir yüzyıla girmiş bulunmaktayız. Mesleki yeterliliklerin yenilenmeden kullanılabilmesi süreci geçtiğimiz yüzyılda ortalama 25 yıl kadar iken, günümüzde bu süre 7 yılın da altına inmiştir. İşletmeler, değişime ayak uydurmayan ve çalışanlarını değişen koşulların gerektirdiği şekilde eğitemeyen şirketlerin rekabetçi piyasa koşullarında hayatlarını sürdürmeyeceklerini anlamışlardır. Bill Gates bu gerçeği şu sözleri ile açıkça ifade etmiştir: “Bilgiyi toplama ve kullanma biçimimiz, kazanmamızı ya da kaybetmemizi belirler.”(1)

Ünlü gelecek bilimci Michael Dertouzos'a göre, bu “Bilgi Devrimi” tarihte Sanayi Devrimi’nin yaptığı gibi bütünüyle bir değişim yaratacak ve toplum ile ekonomi kökten değişecektir.(2) Girişimcilik kürsüsü profesörü Timmons ise, “21. Yüzyılda Girişimcilik” adlı kitabında, insanlığın girişimci ve yaratıcı ruhunun zafer kazandığı sessiz bir devrimin ortasında olduğumuzu ve bu devrimin etkisinin Sanayi Devrimi’nin geçtiğimiz iki yüzyılda dünyaya yaptığı etkiyi de geçeceğini öne sürmektedir.(3)

Aslına bakılacak olursa, günümüzün dünyası yaratıcı ve yenilikçi işadamları için bulunmaz nimetler sunmaktadır. Şöyle ki, günümüzün hızlı değişim ortamında kendini geliştiren ya da eğiten işletmecilerin yenilik yakalaması her an olasıdır. Ancak, başarı sağlamak isteyen işletmelerin öğrenmeye, bilgiye açık olmaları, dünyadaki meslekleriyle ilgili gelişmeleri çok yakından izlemeleri, faaliyette buldukları sektörde, pazarı çok iyi analiz etmeleri ve değişimleri anında yakalamaları gerekmektedir. Bu olgunun doğal bir sonucu olarak da 21. yüzyılın işletmecisinin bilgiyi en iyi şekilde yaratan ya da kullanılan kişi olacağı açıktır.

Bu olguya küçük ve orta büyüklükteki işletmelerin (KOBİ) perspektifinden bakacak olursak, bugün dünyanın her yerindeki hükümetler KOBİ’lerin önemini ve bunların ekonomik büyüme, sos-

Türk KOBİ’ler nasıl oluyor da birkaç istisna dışında dünyayla bütünleşerek kendilerini geliştirememekte ve dünyayla ilişkilerini arttıramamaktadır. Bu sorunun cevabını mesleki eğitim olarak da veremeyiz, çünkü internette kendilerini mesleki olarak da geliştirebilecekleri İngilizce olarak yüzlerce program vardır. Dünyayla bütünleşmek için evrensel dil olan İngilizce’yi temel olarak -en azından derdini anlatacak kadar- insanımıza vermek zorundayız.

yal birleşme, istihdam, bölgesel ve yerel kalkınmaya sağladığı katkılarını farkındadır. OECD’nin 2004 yılı raporuna göre, KOBİ’ler OECD ekonomilerinde işletmelerin yüzde 95’inden fazlasını ve istihdamın da yüzde 60-70’ini oluşturmaktadır ve yeni işlerin büyük kısmını yaratmaktadır. Küreselleşme ve teknolojik değişim pek çok faaliyette ölçek ekonomisinin önemini azaltırken, daha küçük firmaların potansiyel katkılarını güçlendirmiştir. Türk KOBİ’leri ulusal bazdaki temel göstergelerde dünya ortalamasındayken, dış pazarlara açılma ve dünyayla rekabet açısından oldukça yetersiz konumdadır.(4)

Bu olguya biraz irdeleyecek olursak, eğitim ve işletmelerin başarıları arasındaki bir ilişki, Tınaz Titiz’in bir makalesinde belirtildiği üzere bir sebep-sonuç ilişkisi şeklinde düşünülebilir. Yalnızca iyi bir eğitimle donatılmış bireyler dünyayla rekabet edebilecek üstün üretim gücüne sahip girişimler yaratabilecektir. Bu ayne bir camın arkasında durup, küçük bir delikten dışarıda olup biteni anlamaya çalışan kişinin durumuna benzetezilebilir. Deliği genişlettikçe görülebilen alan da artacaktır. Kişi de yeni bilgi ve beceriler kazandıkça yepyeni imkanların etrafında eskiden beri mevcut olduğunu görür.(5)

Peki, mesleklerindeki tüm gelişmeler, bilgilere ve irtibatlara bir tuşla ulaşabilecek olan Türk KOBİ’ler nasıl oluyor da birkaç istisna dışında dünyayla bütünleşerek kendilerini geliştirememekte ve dünyayla ilişkilerini arttıramamaktadır. Bu sorunun cevabını mesleki eğitim olarak da veremeyiz, çünkü internette kendilerini

mesleki olarak da geliştirebilecekleri İngilizce olarak yüzlerce program vardır. Ama en basit programlar bile takip edilememektedir. Aslında sorun şudur; bizim insanımız senelerce lise ve üniversitelerde İngilizce dersleri almakta, kurslara milyarlara yeni lira akıtmakta ama iki lafi da bir araya getirememektedir. Bunun nedeni de, tüm bu dil programlarının sadece yabancı üniversitelerin basması olduğu dil kitaplarını işlemedir; ne Millî Eğitim, ne hiçbir üniversite, ne de hiçbir kurs Türk düşünselliğini öngören bütünüyle özgün ve başarılı bir program üretmemiştir.

Günümüzün dünyasında, İngilizce’nin evrensel dil olmasının doğal bir sonucu olarak bu dil öğrenmek bir zorunluluk haline gelmiştir. Buna rağmen, İngilizce öğretme görevi İngiliz Dili ve Edebiyatı eğitimi görmüş, matematiksel ve analitik düşünmekten alanları gereği uzaklaşmış kişilerle bırakılmaya devam edilmektedir. Halbuki, edebiyattan uzak farklı meslek gruplarından yüzbinlerce kişi etkin ve verimli şekilde İngilizce öğrenmeye ve bu dil mesleklerinde pratik şekilde kullanmaya ihtiyaç duymaktadır. O yüzden analitik yetenekleri yüksek mühendisler, işletmeciler ve yetkin bilingualar bu kapsamda etkin ve pratik çözümler bulmalıdırlar.

Maalesef, ülkemizde dil eğitiminde de pahalı veya ucuz dersliklerde -pasif öğrenmeyle- belli kitaplar işlenmekte; ezberci bir sistem içinde katma değer sağlanamamaktadır. Örnek vermek gerekirse, yabancı dil öğrenme sistemindeki en büyük handikap, öğrencilerden kendi cümlelerini kurmaları yerine kitaplardaki

belli kalıpları ezberleyip ondan sonra ezberlerindeki o kalıpları kullanmalarının istenmesidir. Bütünüyle ezberci bir öğretiyi dayalı bu sistem yüzünden derinleşme, bir sıkıntı ve zevksiz bir uğraş olarak algılanmakta; bütün bu yapay ve ezberci modelin sonucunu olarak da son derece verimsiz şekilde saatler, günler, aylar bu uğurda heba edilmektedir. İronik olarak sistemin başarılı olduğunu bile söyleyebiliriz, sonuçta kitaplar işlenmekte ve o kitaplardaki kalıplar da başarıları olarak(!) belli bir oranda ezberlenebilmektedir.

Aslında, derslerde öğretmenlere görevlerinin kitabı işletmek değil, İngilizce olarak kendimizi ifade etmeye çalışmak olduğu benimsenirse; öğretmenler derste çocuklara “hadi bakalım, bugün aklımızda ne varsa onu İngilizce anlatmaya çalışalım” dese; yetkin bilingualar İngilizce ve Türkçe arasındaki düşünsel farklılıkları analitik olarak öğrencilere yansıtma, kendimizi İngilizce olarak ifade etmek belki o kadar da zor hale gelmez.

Sonuç olarak, yeni ekonomide tüm profesyonellerin ve özellikle KOBİ’lerin müthiş bir hızla değişen dünyayla bütünleşmesi şarttır. Dünyayla bütünleşmek için evrensel dil olan İngilizce’yi temel olarak -en azından derdini anlatacak kadar- insanımıza vermek zorundayız. İngilizce öğretme alanında -dün dün ile kalmak zorunda olduğuna göre- yeni yüzyılda yabancı kitapların ezberle okutulduğu sistemlerin terk edilip, Türkler’in düşünselliğinin ve derin öğrenme gibi 21. yüzyıl kavramlarının öngörüldüğü özgün, yaratıcı programların geliştirilmesi şarttır.

Kaynaklar

- (1) *Hürriyet İnsan Kaynakları* eki, 15 Haziran 2003, S.1
- (2) Dertouzos, M. “What will be”, Harper Collins, 1997:15
- (3) Timmons, J. “New Venture Creation: Entrepreneurship for the 21st century”, McGraw-Hill International Editions, 1999:3
- (4) OECD Eğitim Araştırmaları ve Yenilik Merkezi, 2004
- (5) Titiz, T. “Girişimcilik Rehberi”, Beyaz Yayınları, 2002:37